

ת"פ 56668/06/17 - מדינת ישראל נגד שרון שמואל חי טורס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 56668-06-17 מדינת ישראל נ' טורס

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד אילנה קיפניס פרדמן

נגד

הנאשם שרון שמואל חי טורס

ע"י עו"ד סהר מורנו

גזר דין

1. הנאשם הורשע בכך שב-29.1.2020 החזיק בדירת מגוריו בכ-100 גרם קנביס. הקנביס הוחזק בשתי קופסאות שנמצאו בחדר השינה של הנאשם (למעט כמות מזערית שנמצאה על אדן החלון בחדר אחר). הואיל והנאשם לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בחוק שלפיה החזקה של יותר מ-15 גרם קנביס אינה לצריכה עצמית, הוא הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

2. במעשהו פגע הנאשם במאבק שמנהלת המדינה נגד החזקה ללא היתר של חומרים משני תודעה. הפגיעה הייתה מתונה יחסית.

3. הסניגור הדגיש בטיעוניו את העובדה שאמנם הנאשם לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בחוק שהוזכרה לעיל, אך ציין שבדירת מגוריו של הנאשם לא נמצאו משקל אלקטרוני או שקיות חלוקה ואף במכשיר הטלפון שלו לא נמצאו אינדיקציות לכך שהנאשם סוחר בסמים. על כך יש להוסיף כי הסם שבו החזיק הנאשם הוא קנביס שבניגוד לסמים אחרים המוזכרים בפקודת הסמים המסוכנים, השימוש העצמי בו עבר בשנים האחרונות תהליך של דה-קרימינליזציה (אי-הפללה) וצוות ממשלתי בין-משרדי אף המליץ לאחרונה על לגליזציה שלו (הפיכתו לחוקי). הכמות שהוחזקה אמנם הקימה נגד הנאשם את החזקה בדבר מטרת ההחזקה, אך לא מדובר בכמות גדולה מאד.

4. התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה שעבר הנאשם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות לתשעה חודשי מאסר בפועל, וביקשה שיוטל על הנאשם עונש שבחלק התחתון של מתחם זה. הסניגור לעומתה ביקש שאאמץ את המלצת שירות המבחן, אבטל את הרשעת הנאשם ואחייבו בביצוע שירות לתועלת הציבור.

5. לתמיכה בעמדתה הפנתה התביעה לשני פסקי דין שעניינם החזקת חשיש. בת"פ (תל אביב) 8439-07-15 **מדינת ישראל נ' שלומי קוממי** (2016) נקבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל למי שהחזיק כ-60 גרם חשיש. בת"פ (תל אביב) 62490-03-15 **מדינת ישראל**

נ' יוסי מגל (2016) נקבע מתחם עונש שבין תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת כמויות שונות של חשיש (115 גרם מחולקים ל-12 אריזות, 170 גרם, 135 גרם).

6. זה המקום לציין שאף על פי שהמריחואנה והחשיש מופקים שניהם מצמח הקנביס, פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 מבחינה בין קנבוס (שמו העברי של הקנביס) לבין שרף של קנבוס (חשיש). בעקבות החוק גם הפסיקה מבחינה בין המריחואנה שאליה היא מתייחסת בשם "קנבוס" או "קנביס" לבין החשיש. נקל לראות בפסיקה כי הענישה על החזקת חשיש חמורה יותר מאשר על החזקת כמות דומה של מריחואנה (אף על פי שלא הובאה חוות דעת בעניין זה, ניתן להניח שהרקע להבדל זה הוא שריכוז החומר הפעיל בחשיש גבוה יותר).

7. עיון בפסיקה מעלה כי במקרים של החזקת מריחואנה בכמות דומה לזו שבעניינו נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי או ממאסר על תנאי בתוספת של"ץ. כך למשל בת"פ 1418-12-17 (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' טל זוהר** (2020) נקבע מתחם עונש הולם שתחתיתו בשירות לתועלת הציבור במקרה של החזקה של 50 גרם קנביס ו-12 גרם חשיש בבית וכן יותר מגרם קוקאין ברחוב. בת"פ (תל אביב) 21678-03-18 **מדינת ישראל נ' מייקל גוסינוב** (2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר בפועל במקרה של החזקת כ-500 גרם קנביס. בת"פ (רחובות) 34792-10-18 **מדינת ישראל נ' דוד פרנקו** (2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל למי שהחזיק בביתו 80 גרם קנביס. בת"פ (תל אביב) 53788-02-16 **מדינת ישראל נ' עמית קלוורי** (2018) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל למי שהחזיק בדירתו כ-50 גרם קנביס, 25 גרם חשיש ורבע גרם קוקאין.

8. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה שפורטו לעיל וברמת הענישה הנוהגת אני קובע לפיכך שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל.

9. שירות המבחן ערך מספר תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקירים אלה ניכרה מגמת שיפור ברורה. בתסקיר האחרון מחודש אוגוסט 2020 כתבה קצינת המבחן כי הנאשם "בחר לבחון באופן רציני ואחראי, יותר מבעבר, את מצבו והשתלב בטיפול ייעודי ביחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות בחולון, ופעל לשיקום תוך גילוי רצון ויכולת להיעזר בגורמי הטיפול לצורך כך", ו"ניכר כי השתתפותו בהליך הטיפולי ביחידה תרמה להעלאת מודעות לדפוסים מכשילים אצלו וכן חידדה נושא הגבולות אצלו". קצינת המבחן ציינה עוד שהנאשם "מבטא רצון להתנהלות נורמטיבית ושומרת חוק", "מתייחס לעצמו באופן ביקורתי ורציני, מסוגל לקחת אחריות על חלקו בביצוע העבירה ורואה בהשתלבות בטיפול הזדמנות להתבוננות על עצמו וחלקיו הבעייתיים", וכי "קיימת חשיבות במקרה זה לעודד את מאמציו לשיקום". לפי הדיווח של היחידה למניעת התמכרויות, דגימות השתן שמסר היו נקיות מסמים. לנוכח התרשמותו זו המליץ שירות המבחן להוציא בעניינו של הנאשם צו מבחן ולחייבו בביצוע 120 שעות של"ץ שיחדד עבורו גבולות אך לא יפגע בתעסוקתו.

10. שירות המבחן המליץ גם לבטל את הרשעתו של הנאשם כיוון שמדובר באדם צעיר ללא עבר פלילי, וקיים חשש שהרשעה פלילית תקשה על השתלבותו בשוק העבודה ותפגע גם ביכולתו של עסק הזכוכית שהקים לאחרונה לבצע עבודות עבור גופים ממשלתיים ובבתי פרטיים.

11. התביעה התנגדה להמלצת שירות המבחן לביטול הרשעה, כיוון שאין ביסוס ראיתי לטענה לפגיעה קונקרטית שתיגרם לנאשם מהרשעתו. הסניגור מבקש כי ההרשעה תבוטל מן הטעמים שהוצגו על ידי שירות המבחן.

12. כידוע, הכלל הנוהג במשפט הפלילי הוא שכאשר נקבעת אשמתו של אדם בביצוע עבירה, על בית המשפט להרשיעו. סיומו ללא הרשעה של תיק שבו נקבעה אשמת הנאשם הוא בגדר חריג לכלל המתאים למקרים שבהם "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל** (1985)). בית המשפט ינקוט בחריג זה אם מתמלאים שני תנאים: א. הרשעה צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ב. סוג העבירה שבה נמצא הנאשם אשם מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (1997)). עם השנים התגבשה בפסיקה דרישה לכך שהנאשם יצביע על פגיעה קשה וקונקרטית שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לביטולה, ויתמוך טענה זו בראיות (ראו למשל: רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל** (2018)).

13. אינני סבור שבמקרה זה הנאשם הוכיח כי יפגע מן ההרשעה יותר מאשר כל נאשם אחר (שהרי הרשעה פוגעת בכל נאשם), וששיקומו ינזק במידה קשה שמצדיקה ביטולה של ההרשעה. הטענות בעניין פגיעה תעסוקתית (לרבות הטענה לצמצום פוטנציאלי של פעולת עסק עבודות הזכוכית שהקים) היו כלליות ותיאורטיות, ולא נתמכו בראיות כלשהן. לפיכך, אני דוחה את הבקשה לביטול הרשעה.

14. בטרם גזירת עונשו של הנאשם אציין עוד כי מאז ביצוע העבירה חלפו כארבע שנים שבהן לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות נוספות, הוא פתח עסק (לעבודות זכוכית), נישא, ונולד לו בן שטרם מלאה לו שנה.

15. לנוכח האמור בתסקיר אודות שיקומו של הנאשם ולנוכח יתר הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אני מוצא מקום לגזור על הנאשם עונש הנמצא בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם ואינו כולל רכיב של מאסר בפועל. בנוסף על הטלת מאסר על תנאי, הואיל ושירות המבחן מצביע על השל"ץ כנדרש לצורך חידוד הגבולות לנאשם, אחייבו בביצוע של"ץ כהמלצת שירות המבחן. על מנת שלא לפגוע בפרנסתו של הנאשם פגיעה שתפגע גם במשפחתו, אינני גוזר עליו פסילה בפועל של רישיון הנהיגה אלא פסילה על תנאי בלבד.

16. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים למעט עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

ב. 120 שעות שירות לתועלת הציבור לפי תוכנית שיקבע שירות המבחן.

עמוד 3

ג. 6 חודשי פסילת רשיון נהיגה על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים כלשהי.

ד. 1,000 ₪ קנס או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1.2.2021. מסכום הקנס ניתן לקזז כל סכום שהופקד במסגרת צו הבאה.

17. מוצא בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם, שיאפשר לחייב את הנאשם להשתתף בטיפול ולערוך לו בדיקות שתן.

18. שירות המבחן יגיש לאישורי את תוכנית השל"ץ עד ליום 7.1.2021.

19. מובהר לנאשם כי הפרה של צו המבחן או של צו השל"ץ עלולה להביא להטלת עונש אחר תחת הצו שהופר.

20. המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן וכך יעשה גם הסניגור שיוודא שעניינו של הנאשם מטופל ותוכנית השל"ץ מוגשת במועד.

21. תזכורת פנימית ביום 10.1.2021.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 7 בדצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.